

עפ"ת 52082/08/22 - אברהים חג'אזי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 52082-08-22 חג'אזי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10157753160

בפני	כבוד השופטת רונית בש
המערער	אברהים חג'אזי
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. מונח לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט אור לרנר) (להלן: בית משפט קמא) בתיק המ"ש 10178-06-22 מיום 31/7/22, במסגרתה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין הודעת קנס שמספרה 10157753160 (להלן: הדו"ח). בדו"ח מיוחסת למערער עבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות והושת עליו קנס בסך 250 ₪.

החלטת בית משפט קמא

2. בית משפט קמא דן בכל אחת מטענותיו של המערער וסבר כי יש לדחותן. באשר לטענת המערער לפיה מסר את הדו"ח לטיפול עורך דין להגשת בקשה להישפט, אולם עורך הדין לא טיפל בבקשה ולמערער נודע על כך רק לאחר שקיבל הודעה מהמרכז לגביית קנסות, קבע בית משפט קמא, כי טענה זו אינה מהווה עילה להארכת מועד להישפט. יתרה מכך צוין, כי המערער לא סיפק הסבר לשיהוי שחלף מאז מסר את הדו"ח לטיפולו של עורך הדין ועד להגשת הבקשה. בית משפט קמא הוסיף כי כל טענותיו של המערער "נטענו בעלמא, ללא פירוט למועדים או גיבוי באסמכתאות ותאריכים, ואף לא צורפה התייחסות של אותו עו"ד [ש]נטען שזנח את הטיפול בבקשה".

3. אשר לכפירתו של המערער בביצוע העבירה, קבע בית משפט קמא, כי עיקרן של טענות אלה הינן העדפת גרסתו אל מול גרסת השוטר ומקומן היה להתברר במסגרת ניהול הוכחות, אך אין די בהן כעת כדי להשיב את הגלגל לאחור.

נימוקי הודעת הערעור

4. במסגרת טענותיו טוען המערער, כי בית משפט קמא טעה בקביעותו. נטען כי המערער פעל לממש את זכותו במסגרת פרק הזמן הנתון לו בחוק, וכי המחדל אינו נעוץ במערער כי אם בכך שעו"ד היבי, אליו פנה כבר בחודש מרץ, לא פעל להגשת הבקשה להישפט. המערער מציין כי רק בחודש יוני גילה כי עו"ד היבי לא טיפל בעניין הדו"ח. המערער מציין, כי ניסה לקבל את עמדת עורך הדין, אך ללא הצלחה שכן ייתכן וזה ניצל את פגרת הקיץ לטובת נסיעה לחו"ל.

5. עוד נטען, כי היעדרות לבקשת המערער לא תסב כל נזק למשיבה שכן מדובר בשיהוי קצר בלבד, ומנגד הותרת ההרשעה על כנה תסב תגרום למערער עיוות דין שכן הוא עומד על חפותו וכופר בביצוע העבירה.

טיעוני ב"כ הצדדים בדיון

6. בדיון בפניי היום חזר ב"כ המערער על האמור בהודעת הערעור תוך שטען כי עסקינן, כפי הנראה, בכשל של עורך דין היבי בייצוגו. נטען כי המערער נפל קורבן להתנהלותו של עורך הדין הנ"ל. עוד טען ב"כ המערער כי יש מקום לאפשר למערער להעלות את טענות ההגנה שלו בדיון בבית המשפט. נטען לעניין זה כי המערער היה לבוש בעת הרלוונטית בחולצה שצבעה שחור, ומשכך אולי אי אפשר היה לראות את היותו חגור באותה עת. עוד נטען כי מזג האוויר בעת הרלוונטית היה חורפי וכי היה חשוך, וכן כי השוטר הטיל מורא על המערער בהתנהלותו כלפיו.

7. ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את הערעור תוך שטענה כי לא מתקיים במקרה דנן התנאים המצדיקים מתן הארכת מועד להישפט, כפי שנקבע ובצדק בהחלטת בית משפט קמא. הוטעם כי אין מחלוקת שהדו"ח נמסר לידי של המערער במעמד האירוע, ביום 29.1.22, וכי טענת המערער לגבי כשל בייצוג נטענה באופן כללי כטענה בעלמא, מה גם שאין כל אסמכתא התומכת בטענה זו. לגבי כפירת המערער בביצוע העבירה, נטען כי בית משפט קמא התייחס בהחלטתו לעניין זה. ב"כ המשיבה הפנתה בנקודה זו לקביעת בית משפט קמא בהחלטה, לפיה אין בטענתו הכללית של המערער כי הוא כופר לחלוטין בביצוע העבירה כדי לסייע לו וכי יכול וטענותיו, אשר עיקרן מהימנות גרסת השוטר, היו בעלות משקל אילו היה מתנהל הליך הוכחות, אך אין בהן כדי להחזיר את הגלגל לאחור.

דיון והכרעה

8. מסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") עולה, בין היתר, כי בית המשפט רשאי לקיים את המשפט בגין הודעת תשלום קנס גם אם הבקשה להישפט הוגשה באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) לחסד"פ, בשינויים המחויבים, או

מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו. סעיף 229(ה) לחסד"פ קובע, כהאי ליסנא:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגישו במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה".

9. בית המשפט הנדרש להארכת מועד להישפט שוקל שיקולים הדומים לשיקולים הנשקלים במסגרת דיון בבקשה לביטול פסק דין, שניתן בהיעדר נאשם, המוגשת מכוח סעיפים 130 ו- 240 לחסד"פ (ראו: רע"פ 9142/01 סוריא איטליא נ' מ"י, פ"ד נ"ז (6) 793 (להלן: עניין איטליא)). על המבקש הארכת מועד להישפט להראות טעם טוב וראוי המבהיר מדוע נמנע מהגשת הבקשה להישפט במועד ובית המשפט נדרש לשקול - האם אי היעדרות לבקשה יגרור עיוות דין למבקש באופן המצדיק היעדרות לבקשתו.

10. ומהתם להכא: לא עלה בידי המערער להצביע על טעם טוב וראוי המבהיר מדוע נמנע מהגשת הבקשה להישפט במועד. אין בטענתו לפיה פנה לעו"ד היבי אשר לא הגיש במועד את בקשתו להישפט כדי להראות טעם טוב וראוי המבהיר מדוע לא הוגשה הבקשה במועד. כאן ראוי לציין כי בית המשפט העליון בעניין איטליא קבע כי: "שכחה של מועד הדיון לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדיון... דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו". ובעניינו, מחדלו הנטען של עו"ד היבי אינו יכול להצדיק את אי הגשת הבקשה להישפט במועד. יתרה מכך, עמדת עו"ד היבי לא הובאה כלל. לעניין זה יפים הדברים הבאים שנאמרו ברע"פ 8013/13 מסעוד נ' מדינת ישראל (18/12/13): "אין זה מן המידה להטיל רפש בעורך הדין הקודם מבלי לאפשר לו לדעת על כך ולהגיב". נוכח העובדה שלא התאפשר לעו"ד היבי להמציא תגובתו לעניין טענות המערער כלפיו, הרי שאין מקום לקבל את טענותיו של המערער לעניין התנהלותו של עו"ד היבי.

11. המערער אף לא הצליח להצביע על קיומו של חשש שמא יגרם לו עיוות דין אם לא ייעתר בית המשפט לבקשתו להארכת מועד להישפט. צדק בית משפט קמא עת שקבע כי אין בטענותיו של המערער שעיקרן מהימנות גרסתו של השוטר כדי להצדיק בשלב זה את השבת הגלגל לאחור ומתן הארכת מועד למערער להישפט.

12. לפיכך, לא נפל כל פגם בהחלטת בית משפט קמא שבדין יסודה.

13. בסיכומו של דבר, אני דוחה את הערעור.

המזכירות תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ג, 20 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.